

anvendelsen af Dublinforordningen samt om dens frister og dens virkninger.

Dublinforordningens artikel 3, stk. 4, afspejler ikke en tilsvarende regel i Dublinkonventionen.

Proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig efter Dublinforordningen, indledes, så snart en asylansøgning indgives for første gang i en medlemsstat, jf. forordningens artikel 4, stk. 1.

Dublinforordningens artikel 4, stk. 1, svarer indholdsmæssigt til Dublinkonventionens artikel 3, stk. 6.

Indgives en asylansøgning til myndighederne i en medlemsstat af en ansøger, der befinder sig på en anden medlemsstats område, påhviler afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, den medlemsstat, på hvis område asylansøgeren befinder sig, jf. forordningens artikel 4, stk. 4, 1. pkt. Denne medlemsstat underrettes straks af den medlemsstat, der har fået forelagt asylansøgningen, og betragtes derefter i henhold til Dublinforordningen som den medlemsstat, som ansøgningen er indgivet til, jf. forordningens artikel 4, stk. 4, 2. pkt.

Dublinforordningens artikel 4, stk. 4, svarer indholdsmæssigt til Dublinkonventionens artikel 12.

En asylansøger, der indgiver ansøgning om asyl ved en medlemsstats grænser til andre medlemsstater, vil således kunne afvises i medfør af Dublinforordningens artikel 4, stk. 4, ved indrejsen med henblik på, at den medlemsstat, asylansøgeren befinder sig i, indleder en procedure til fastsættelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen.

Det fremgår endvidere af forordningens artikel 4, stk. 5, at den medlemsstat, som asylansøgningen er indgivet til, skal tilbagetage en ansøger, der befinder sig i en anden medlemsstat og dér har indgivet en ny asylansøgning efter at have trukket sin ansøgning tilbage under behandlingen af proceduren til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen. Denne forpligtelse bortfalder dog, hvis asylansøgeren i mellemtiden har forladt medlemsstaternes område i en periode på mindst tre måneder eller har fået udstedt opholdstilladelse af en medlemsstat.

Dublinforordningens artikel 4, stk. 5, svarer indholdsmæssigt til Dublinkonventionens artikel 3, stk. 7.

3.2.2. Kriterierne for fastlæggelse af den ansvarlige medlemsstat

Dublinforordningen viderefører princippet fra Dublinkonventionen, hvorefter kriterierne for, hvilken

medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning angives i prioriteret rækkefølge, jf. forordningens artikel 5, stk. 1. I den forbindelse videreføres princippet om, at den medlemsstat, der i videst omfang har medvirket til asylansøgerens indrejse på medlemsstaternes område, f.eks. ved at udstede en opholdstilladelse eller et visum til den pågældende, som udgangspunkt bliver ansvarlig for behandlingen af den pågældendes asylansøgning. Fastlæggelsen af den ansvarlige medlemsstat sker på grundlag af situationen på det tidspunkt, da asylansøgeren for første gang indgav en ansøgning i en af medlemsstaterne, jf. forordningens artikel 5, stk. 2.

Dublinforordningen udvider imidlertid beskyttelsen af familiens enhed i forhold til reglerne i Dublinkonventionen, idet forordningen forud for de kriterier, der knytter sig til de enkelte medlemsstaters medvirken til asylansøgerens indrejse (artikel 9-12), opstiller nye kriterier for en medlemsstats ansvar, der knytter sig til bevarelsen af familiens enhed (artikel 6-8).

3.2.2.1. Kriterier, der knytter sig til bevarelsen af familiens enhed

Er asylansøgeren en uledsaget mindreårig, er den medlemsstat, hvor et medlem af den pågældendes familie opholder sig lovligt, ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om asyl, under forudsætning af at dette er i overensstemmelse med den mindreåriges tarv. Hvis der ikke findes et medlem af den pågældendes familie, der opholder sig lovligt i en af medlemsstaterne, er den medlemsstat, hvori den mindreårige har indgivet sin ansøgning om asyl, ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, jf. forordningens artikel 6.

Det følger således af artikel 6, at en mindreårig asylansøger, der ikke har et familiemedlem i en af de andre medlemsstater, og som f.eks. indrejser her i landet og søger asyl på grundlag af et visum udstedt af en anden medlemsstat, ikke skal forsøges overført til den medlemsstat, der har udstedt visum til den pågældende, men derimod skal have ansøgningen om asyl behandlet her i landet.

En uledsaget mindreårig er defineret som en ugift person under 18 år, som ankommer til medlemsstaternes område uden at være ledsaget af en myndig person, der er ansvarlig for den pågældende i henhold til loven eller ifølge sædvane, så længe de ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt. Definitionen omfatter også mindreårige, der efterlades alene efter at være rejst ind på medlemsstaternes område, jf. forordningens artikel 2, litra h.

Familiemedlemmer i forhold til mindreårige ugifte asylansøgere er defineret som faderen, moderen eller